

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

**BİRİNCİ BÖLÜM
KARAR****ALİ YAZICI VE DİĞERLERİ BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası : 2018/20766
Karar Tarihi : 10/3/2021

Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN

Üyeler : Muammer TOPAL
Recai AKYEL
Selahaddin MENTEŞ
İrfan FİDAN

Raportör : Mahmut ALTIN

Başvurucular : 1. Ali YAZICI
2. Müslüme ARAT
3. Selma BAĞRIYANIK
4. Şeküre ÇAYKÖYLÜ
5. Şerife Songül YAZICI

Başvurucular Vekili: Av. Recepmuti ALTUNTAŞ

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, kamulaştırma bedelinin değer kaybına uğratılması nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 18/7/2018 tarihinde yapılmıştır.
3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.
4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.
5. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.
6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına gönderilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

7. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ilgili olaylar özetle şöyledir:

8. Başvuru konusu Çorum'un İskilip ilçesine bağlı Bahabey Mahallesi'nde 197 ada 5 (imar planında yapılan değişiklik sonrası 53) parsel sayılı 569,78 m² yüz ölçümlü arsa üzerinde bulunan üç katlı ahşap ev, iki katlı briket dükkân, depo ve merdiven İskilip Belediyesinin (Belediye) 5/5/1986 tarihli kararıyla 28.524.306 TL (eski TL ile) değer biçilerek kamulaştırılmıştır.

9. Belediye tarafından, kamulaştırılan taşınmazın davalı olması nedeniyle kamulaştırma bedeli 30/5/1988 tarihinde Vakıflar Bankası İskilip Şubesine (Banka) *talimata istinaden ödenmek üzere* bloke edilmiştir. Ardından 8/6/1988 tarihinde taşınmaz, Belediye adına tescil edilmiştir.

10. Başvurucular, hisse sahibi oldukları taşınmazlarının kamulaştırılmasına rağmen bedelinin ödenmediği gerekçesiyle Belediye aleyhine 1/6/2004 tarihinde İskilip Asliye Hukuk Mahkemesinde (Mahkeme) sebepsiz zenginleşme nedeniyle alacak davası açmıştır.

11. Mahkemece 2/11/2004 tarihinde davanın reddine karar verilmiştir. Kararın gerekçesinde; davanın süresinde açılmadığı, taşınmazın kamulaştırıldığı ve bedelinin bloke edilerek başvurucuların murisine işlemin tebliğ edilmesi nedeniyle paranın alınıp alınmaması hususunun Belediyeyi ilgilendirmedeği belirtilmiştir. Öte yandan daha önce açılan ve süre aşımından reddedilen kamulaştırma bedelinin artırılması davasında bu hususun ileri sürülmediği vurgulanmıştır. Ayrıca bloke edilmesine rağmen bedelin ödenmediği iddia ediliyorsa husumetin bankaya yöneltmesi gerektiği açıklanmıştır.

12. Başvurucular tarafından temyiz edilen karar, Yargıtay 3. Hukuk Dairesince 27/6/2006 tarihinde onanmış ancak karar düzeltme talebi kabul edilerek 7/7/2011 tarihinde bozma kararı verilmiştir. Bozma kararı gerekçesinde; kamulaştırma hâlinde mülkiyetin tescilinden önce idareye geçmesinin kanun gereği olduğu fakat Anayasa'nın kamulaştırmayı, karşılığının peşin ödenmesi koşuluna bağlı tutması nedeniyle bu geçişin ancak kamulaştırma karşılığının ödenmesi veya malikin *emrine* depo edilmesi tarihinde gerçekleşeceği vurgulanmıştır. Bununla birlikte banka hesabına yatırılan bedelin malike ödenmesinin *idarenin talimatı* şartına bağlandığı ve paranın ödendiğinin de idare tarafından ispatlanmadığı ifade edilmiştir. Bu açıklamalar doğrultusunda davanın kabulü ile başvurucuların uğradığı zarar tespit edilerek tazminin gerektiği belirtilmiştir.

13. Mahkemece bozma kararına uyularak bilirkişi raporu alınmıştır. 8/3/2013 havale tarihli bilirkişi raporunda, başvurucuların murisinin kamulaştırma tarihinde tespit edilen 28.524.306 TL bedel üzerinden 13824/84480 oranı üzerinden pay sahibi olduğu ve bu oran üzerinden başvurucuların murisine 4.670.000 TL hisse düştüğü ve bunun yeni Türk lirası değerinin 4,67 TL olduğu belirtilmiştir. Ayrıca murisin vefatıyla başvurucuların 1/5 payla eşit hisseye sahip olmaları nedeniyle her bir başvurucunun 0,93 TL pay sahibi olduğu ve bu değer in dava tarihindeki denkleştirici adalet ilkesine göre hesaplanması sonucu 405,69 TL olduğu tespit edilmiştir.

14. Mahkemece 21/2/2014 tarihinde asıl davanın kısmen kabulüne, kamulaştırma bedelinin artırılması davasının yargılamasının yenilenmesi talebine ilişkin olarak birleştirilen davanın ise reddine karar verilmiştir. Kararda her bir başvuru için 0,94 TL'nin kamulaştırmanın tebliğ tarihi olan 28/10/1986 tarihinden 17/10/2001 tarihine kadar yasal faizle, 17/10/2001 tarihinden sonra ise kamu alacaklarına uygulanan en yüksek faizle ödenmesine hükmedilmiştir. Ayrıca asıl davada reddedilen miktar üzerinden başvurucular

aleyhine 9.170 TL vekâlet ücretine karar verilmişken lehlerine 500 TL vekâlet ücretine hükümlenmiştir. Kararın gerekçesinde ise bilirkişi raporuna itibar edildiği belirtilerek hüküm kısmı tekrar edilmiştir.

15. Başvurucular tarafından temyiz edilen karar, Yargıtay 5. Hukuk Dairesince (Daire) 24/11/2016 tarihinde onanmıştır. Karar düzeltme istemi de Daire tarafından 23/5/2018 tarihinde reddedilmiştir.

16. Nihai karar, başvurucular vekiline 14/7/2018 tarihinde tebliğ edilmiştir.

17. Başvurucular 18/7/2018 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

18. Kamulaştırma bedelinin değer kaybı şikâyetleri ile ilgili hukuk için bkz. *Ali Şimşek ve diğerleri*, B. No: 2014/2073, 6/7/2017, §§ 18-33.

V. İNCELEME VE GEREKÇE

19. Mahkemenin 10/3/2021 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucuların İddiaları

20. Başvurucular, başvuru konusu taşınmazın gerçek kamulaştırma bedelinin hakkaniyete uygun tespit edilmediğini belirterek gerçek zararın ödenmediğinden yakınmaktadır. Öte yandan enflasyon oranları dikkate alınmaksızın kamulaştırma tarihindeki bedelden altı sıfır atılarak ve her bir başvurucu için 0,94 TL alacağa hükmedilirken vekâlet ücreti hesabında taşınmazın güncel değerinin esas alınmasının hakkaniyete aykırı olduğunu vurgulamıştır. Başvurucular bu gerekçelerle mülkiyet ve adil yargılanma haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme

21. Anayasa'nın "*Mülkiyet hakkı*" kenar başlıklı 35. maddesi şöyledir:

"Herkes, mülkiyet ve miras haklarına sahiptir.

Bu haklar, ancak kamu yararı amacıyla, kanunla sınırlanabilir.

Mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz."

22. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Başvurucular, mülkiyet hakkının ihlal edildiği iddiası yanında adil yargılanma haklarının da ihlal edildiğini ileri sürmüştür. Bununla birlikte şikâyetlerin özünün kamulaştırma bedeline ilişkin olduğu anlaşıldığından belirtilen şikâyetlerin esas itibarıyla ilgili olduğu mülkiyet hakkının ihlali iddiası kapsamında incelenmesi gerektiği değerlendirilmiştir.

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

23. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

24. Anayasa Mahkemesi kamulaştırma bedelinin tespitine ilişkin davalarda taşınmaz malikleri aleyhine hükmedilen vekâlet ücretiyle ilgili şikâyetleri daha önce incelemiş ve uygulanacak ilkeleri ortaya koymuştur (*Sadettin Ekiz*, B. No: 2016/9364, 9/5/2019, §§ 44-58).

25. Söz konusu başvuruda sonuç olarak taşınmazı kamulaştırılan başvurucunun satın alma usulündeki bedeli kabul etmediği olayda derece mahkemelerince daha yüksek bir bedelin tespit edilmesiyle başvurucunun haksız olmadığı anlaşıldığı ve kamulaştırmayı yapan idareye başvurucunun vekâlet ücreti ödemek zorunda bırakılmasıyla kamulaştırma bedelinin önemli ölçüde azalmasına sebebiyet verildiği belirtilmiştir. Buna göre bu sonuca başvurucunun davranışının yol açtığı gösterilemediğinden müdahalenin başvurucuya şahsi olarak aşırı bir külfet yükleyerek müdahalenin dayandığı kamu yararı ile başvurucunun mülkiyet hakkının korunması arasındaki adil dengenin başvurucu aleyhine bozulduğu, başvurucunun mülkiyet hakkına yapılan müdahalenin ölçüsüz olduğu değerlendirilmiştir (*Sadettin Ekiz*, § 70).

26. Bununla birlikte Anayasa Mahkemesi kamulaştırma bedelinin satın alma usulünde belirlenen değerden daha düşük bir tutarda tespit edildiği davalarda farklı bir sonuca ulaşılabileceğine dikkat çekmektedir. Ancak böyle durumlarda da hükmedilecek vekâlet ücretinin kamulaştırma bedelini önemli ölçüde azaltmaması gerekmektedir. Özellikle kamulaştırma bedelinin nispeten düşük belirlendiği hâllerde vekâlet ücretinin de aynı oranda düşük belirlenmesi gerekir. Aksi hâlde her durumda maktu vekâlet ücreti ödenmesine karar verilmesi somut olayın özelliğine göre mülk sahibine aşırı bir külfet yüklenmesine yol açabilir (*Sadettin Ekiz*, § 69).

27. Öte yandan Anayasa Mahkemesi, kamulaştırma alacağının enflasyon karşısında değer kaybına uğratılmasına ilişkin benzer şikâyetleri daha önce ölçülülük ilkesi yönünden mülkiyet hakkı bağlamında incelemiş ve sonuca bağlamıştır (*Mehmet Akdoğan ve diğerleri*, B. No: 2013/817, 19/12/2013, §§ 41-65; *Ali Şimşek ve diğerleri*, §§ 58-69; *Türkan Poyraz*, B. No: 2015/15388, 13/9/2018; §§ 29-37; *Hamur Çeyiz ve Mehmet Gündüz*, B. No: 2015/19289, 17/7/2018, §§ 23-29; *Kadir Çakar*, B. No: 2015/18908, 21/3/2018, §§ 21-28).

28. Kamulaştırma yoluyla mülkiyet hakkına yapılan müdahalenin orantılı olabilmesi için taşınmazın gerçek bedelinin malike ödenmesi ve ayrıca ödenen bedelin tespitinde esas alınan tarih ile ödeme tarihi arasında geçen dönemde gerçekleşen enflasyona nispetle taşınmazın hissedilir derecede değer kaybetmemiş olması gerekir (*Mehmet Akdoğan ve diğerleri*, § 59). Ödenen tutarların enflasyonun etkilerinden arındırılarak güncelleştirilmesi yani kamulaştırma tarihi ile ödeme tarihi arasında geçen süredeki hissedilir değer kaybını telafi edecek biçimde faiz uygulanması, kamulaştırma bedelinin enflasyon karşısında değer kaybetmesini önleyebilecek bir araçtır (*Mehmet Akdoğan ve diğerleri*, § 42).

29. Anayasa Mahkemesince yapılan incelemede başvuruçunun mülkiyet hakkına yapılan müdahalenin ölçülü olup olmadığı hususunda bir sonuca varmak için Mahkemece tespit edilen gerçek değer ile başvuruçuya yapılan ödemelerin enflasyon etkisi arındırılmış sonuçlarının karşılaştırılması gerekmektedir. Elde edilmek istenen kamu yararı ile başvuruçunun mülkünden mahrum kalması arasında makul dengeyi sağlanıp sağlanmadığını ve müdahalenin ölçülü olup olmadığını tespit etmede önemli olan, yapılan ödemelerin değer kaybının toplam bedele oranı üzerinden başvuruçunun maruz kaldığı yükü belirlemektir (*Ali Şimşek ve diğerleri*, § 66).

30. Benzer şikâyete ilişkin somut olayda da bu ilkelerden ayrılmayı gerektiren bir durum bulunmamaktadır.

31. Dairenin bozma kararında da belirtildiği gibi kamulaştırma bedeli 30/5/1988 tarihinde bankaya depo edilmekle birlikte yine idare tarafından getirilen bir kısıtlama sebebiyle başvuruçulara ödendiği ispat edilmemiştir. Buna göre Mahkemece söz konusu taşınmaz için 1986 yılında belirlenen 28.524.306 TL kamulaştırma bedelinin başvuruçuların murisinin hissesine düşen 4.670.000 TL'nin yeni Türk lirası karşılığının 4,67 TL olduğu, her bir başvuruçunun hissesinin de 0,94 TL'ye tekabül ettiği belirlenmiş ve bu alacağın kamulaştırmanın tebliğ tarihi olan 28/10/1986 tarihinden 17/10/2001 tarihine kadar yasal faizle, 17/10/2001 tarihinden sonra ise kamu alacaklarına uygulanan en yüksek faizle ödenmesine hükmedilmiştir.

32. Öncelikle kamulaştırma bedelinin ödenmesinin idare tarafından getirilen bir kısıtlama nedeniyle mümkün olmadığına dikkat çekmek gerekir. Mevcut bilgi ve belgelere göre bu ödemenin gecikmesinde başvuruçulara atfedilebilir bir kusurun olduğu ortaya konulamamıştır. Somut olayda kamulaştırma bedeli, kamulaştırma bedelinin tespit edilmesinden itibaren -yaklaşık otuz iki yıl geçtikten sonra- enflasyon karşısında bir güncelleme yapılmadan 1986 yılındaki rayiç değeri üzerinden her bir başvuruçunun alacağı 0,94 TL olarak belirlenmiştir. Dolayısıyla Anayasa'nın 46. maddesine göre *taşınmazın gerçek değeri* üzerinden kamulaştırma yapılması yönündeki güvencenin ihlal edildiği anlaşılmıştır.

33. Sonuç olarak aradan geçen sürede enflasyon oranlarındaki artış dikkate alındığında -geç ödemenin makul bir sebebinin bulunmayıp başvuruçulara yükletilebilen bir kusur da olmadığına göre- 1986 yılında kamulaştırma bedelinin altı sıfır atılarak belirlenmesi ve kamulaştırma alacağının geç ödenmesi sebebiyle yol açılan söz konusu değer kaybı başvuruçulara şahsi olarak aşırı bir külfet yüklemektedir. Bu sebeple somut olayda müdahalenin mülkiyet hakkının korunması ile kamu yararı arasında olması gereken adil dengeyi bozduğu ve ölçülü olmadığı sonucuna varılmıştır.

34. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

3. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

35. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"(1) Esas inceleme sonunda, başvuruçunun hakkının ihlal edildiğine ya da edilmediğine karar verilir. İhlal kararı verilmesi hâlinde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yapılması gerekenlere hükmedilir..."

(2) Tespit edilen ihlal bir mahkeme kararından kaynaklanmışsa, ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapmak üzere dosya ilgili mahkemeye gönderilir. Yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmayan hâllerde başvurucu lehine tazminata hükmedilebilir veya genel mahkemelerde dava açılması yolu gösterilebilir. Yeniden yargılama yapmakla yükümlü mahkeme, Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında açıkladığı ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldıracak şekilde mümkünse dosya üzerinden karar verir. ”

36. Başvurucular, ihlalin tespit edilmesi ile maddi ve manevi tazminat talebinde bulunmuştur.

37. Anayasa Mahkemesinin *Mehmet Doğan* ([GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018) kararında ihlal sonucuna varıldığında ihlalin nasıl ortadan kaldırılacağı hususunda genel ilkeler belirlenmiştir. Anayasa Mahkemesi diğer bir kararında ise bu ilkelerle birlikte ihlal kararının yerine getirilmemesinin sonuçlarına da değinmiş ve bu durumun ihlalin devamı anlamına geleceği gibi ilgili hakkın ikinci kez ihlal edilmesiyle sonuçlanacağına işaret etmiştir (*Aliğül Alkaya ve diğerleri* (2), B. No: 2016/12506, 7/11/2019).

38. Bireysel başvuru kapsamında bir temel hakkın ihlal edildiğine karar verildiği takdirde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırıldığından söz edilebilmesi için temel kural, mümkün olduğunca eski hâle getirmenin yani ihlalden önceki duruma dönülmesinin sağlanmasıdır. Bunun için ise öncelikle ihlalin kaynağı belirlenerek devam eden ihlalin durdurulması, ihlale neden olan karar veya işlemin ve bunların yol açtığı sonuçların ortadan kaldırılması, varsa ihlalin sebep olduğu maddi ve manevi zararların giderilmesi, ayrıca bu bağlamda uygun görülen diğer tedbirlerin alınması gerekmektedir (*Mehmet Doğan*, §§ 55-57).

39. İhlalin mahkeme kararından kaynaklandığı veya mahkemenin ihlali gideremediği durumlarda Anayasa Mahkemesi, 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrası ile Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 79. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendi uyarınca ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere kararın bir örneğinin ilgili mahkemeye gönderilmesine hükmeder. Anılan yasal düzenleme, usul hukukundaki benzer hukuki kurumlardan farklı olarak, ihlali ortadan kaldırmak amacıyla yeniden yargılama sonucunu doğuran ve bireysel başvuruya özgülünen bir giderim yolunu öngörmektedir. Bu nedenle Anayasa Mahkemesi tarafından ihlal kararına bağlı olarak yeniden yargılama kararı verildiğinde, usul hukukundaki yargılamanın yenilenmesi kurumundan farklı olarak ilgili mahkemenin yeniden yargılama sebebinin varlığını kabul hususunda herhangi bir takdir yetkisi bulunmamaktadır. Dolayısıyla böyle bir kararın kendisine ulaştığı mahkemenin yasal yükümlülüğü, ilgilinin talebini beklemeksizin Anayasa Mahkemesinin ihlal kararı nedeniyle yeniden yargılama kararı vererek devam eden ihlalin sonuçlarını gidermek üzere gereken işlemleri yerine getirmektir (*Mehmet Doğan*, §§ 58, 59; *Aliğül Alkaya ve diğerleri* (2), §§ 57-59, 66, 67).

40. Anayasa Mahkemesi, başvurucuların kamulaştırma bedelinin enflasyon oranları karşısında uğradığı değer kaybı ödenmeksizin idare lehine tescile hükmedilmesi nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiği sonucuna varmıştır. Dolayısıyla somut başvuruda ihlalin mahkeme kararından kaynaklandığı anlaşılmaktadır.

41. Mahkeme kararında her bir başvuru için 0,94 TL olmak üzere toplam 4,67 TL'nin kamulaştırmanın tebliğ tarihi olan 28/10/1986 tarihinden 17/10/2001 tarihine kadar yasal faizle, 17/10/2001 tarihinden sonra ise kamu alacaklarına uygulanan en yüksek faizle ödenmesine hükmedilmiştir. Türkiye İstatistik Kurumu verilerine göre kamulaştırma işleminin yapıldığı 1986 yılı beşinci ayındaki 100 TL'nin, başvuru konusu davanın açıldığı 2004 yılı altıncı ayı itibarıyla enflasyon karşısında değer kaybı giderilmiş karşılığı 658.275,54 TL'dir. Buna göre başvuruculara 1986 yılında ödenmesi gereken toplam 4,67 TL tutarındaki kamulaştırma bedelinin 2004 yılı altıncı ayı itibarıyla söz konusu veriler kullanılarak enflasyon karşısında değer kaybının giderilmiş karşılığı 30.746,14 TL'dir. Dolayısıyla Mahkemece bu hesaplama tarzına göre kamulaştırma bedelinin dava tarihindeki güncel enflasyon değeri tespit edilerek dava tarihinden itibaren faize hükmedilmesi gerekmektedir. Öte yandan vekâlet ücretine ilişkin olarak *Sadettin Ekiz* kararında ortaya konan ilkeler de gözetilerek karar verilmesi gerektiğine işaret etmek gerekir.

42. Bu durumda mülkiyet hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Yapılacak yeniden yargılama ise bireysel başvuruya özgü düzenleme içeren 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrasına göre ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılmasına yöneliktir. Bu kapsamda yapılması gereken iş, yeniden yargılama kararı verilerek Anayasa Mahkemesini ihlal sonucuna ulaştıran nedenleri gideren, ihlal kararında belirtilen ilkelere uygun yeni bir karar verilmesinden ibarettir. Bu sebeple kararın bir örneğinin yeniden yargılama yapılmak üzere İskilip Asliye Hukuk Mahkemesine gönderilmesine karar verilmesi gerekir.

43. İhlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılamanın yeterli bir giderim sağlayacağı anlaşıldığından tazminat talebinin reddine karar verilmesi gerekir.

44. Dosyadaki belgelerden tespit edilen 294,70 TL harç ve 3.600 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 3.894,70 TL yargılama giderinin başvuruculara müştereken ödenmesine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın **KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,**

B. Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının **İHLAL EDİLDİĞİNE,**

C. Kararın bir örneğinin mülkiyet hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapılmak üzere İskilip Asliye Hukuk Mahkemesine (E.2012/83, K.2014/42) **GÖNDERİLMESİNE,**

D. Başvurucuların tazminat taleplerinin **REDDİNE,**

E. 294,70 TL harç ve 3.600 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 3.894,70 TL yargılama giderinin başvuruculara **MÜŞTEREKEN ÖDENMESİNE,**

F. Ödemenin, kararın tebliğini takiben başvuruçuların Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihlerinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 10/3/2021 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Hasan Tahsin GÖKCAN

Üye
Muammer TOPAL

Üye
Recai AKYEL

Üye
Selahaddin MENTEŞ

Üye
İrfan FİDAN